

Købstæderne og 75,000 for Landet, men samtidig regner man, at den Ombytning, der ved den mellemkommunale Bescatning vil finde Sted mellem By og Land, svarer omtrent til det, som Selskabsbeskatningen vil blive for Landet, altsaa omtrent 75,000 (Ordsvore ren Bøssen). Det er en Misforstaaelse). Saaledes har jeg opfattet det. I alt Fald er det væsentligst Købstæderne, der ville have Nyttten deraf, og det er rent forsvindende, hvad der vil komme ud af det for Landet. Saaledes som jeg opfatter den Opgørelse, der findes i Flertallets Motivering, vil den mellemkommunale Bescatning skaffe Landet omtrent 75,000 Kr. til alle Kommuner i Forening eller 70 Kr. til hver Landkommune, er det ikke det rigtige Tal, vil det i alt Fald ikke blive stort mere. Af disse Grunde mener jeg, at man ikke kan forsvare at gaa hen og paabyrde Kommunerne en saa vanskelig og saa byrdefuld Forretning, som der vil følge af at gennemføre denne Lov. En anden Ting er det, at det kan have Betydning for Byerne at faa en saadan Lov. Jeg tror dog, at det vil vise sig at blive Illusioner; thi det kan jo ikke nægtes, at hvis man vilde gaa hen og beskatte Aktieselskaber, blev det en dobbelt Beskatning. Altsaa, man tager først Skat af det Udbytte, Aktieselskabet giver, og dernæst beskatte man efter Formue og Lejlighed enhver enkelt af Deltagerne. Det forekommer mig uretfærdigt og urigtigt; thi i vore Dage gælder det virkelig om, at man tillader den mindre Kapital at slutte sig sammen i Selskaber, for at kunne bekæmpe den Magt, som den store Kapital ellers har og faar i alle vore Samfundsforhold. At lægge Skat paa alle Aktieselskaber, er altsaa at lægge dem Hindringer i Vejen, og det vil være saa meget mere urigtigt, som vi samtidig med denne Lov have faaet forelagt et Lovforslag om Næringslivet, hvori man ligeledes søger at lægge Aktieselskaberne Hindringer i Vejen ved stor Næringsstat i Sammenligning med, hvad man paalægger den samme Forretning paa Enkelmandshaand. Deltagerne i et Aktieselskab svare jo kommunal Skat paa det Sted, hvor de bo, og selv uden at gennemføre den mellemkommunale Bescatning, faar den Kommune, hvor Bedriften findes, som oftest Udbyttet. Jeg tror ikke, at den mellemkommunale Bescatning vil blive af stor Nytte for Byerne, men baade at forlange den og samtidig lægge Skat paa Aktieselskaber og juridiske Personer, finder jeg er uretfærdigt og til Glæde ubetinget for Forretningslivet og derigennem for Kommunerne. Der er desuden Modsigelse i dette Forhold. Der findes ikke en

eneste By her i Landet, uden at den gør, hvad den kan, for at drage saadanne Selskaber til sig. Er der Tale om Andelsforetagender, kæmpe Byerne med hverandre om, hvem der kan faa dem draget derhen, enten det nu er et Svineflaoteri, en Smørforetning eller ligegyldigt hvad. Er der Tale om en Fabrik, kæmpe Byerne om at faa den dertil. Jeg kan nævne fra den senere Tid den Mængde af Cementfabrikker, man har søgt at faa frem paa de forskellige Steder i Byerne i Jylland. Men saa snart man saa har faaet Selskabet eller Fabrikken draget til sig, og Virksomheden er etableret, beklager man sig over de Byder, der derved paalægges Kommunen, og frygter navnlig for, at den Arbejdskraft, der er nødvendig for den paagældende Industri, skal medvirke til Skabelsen af et større eller mindre Proletariat og lægge større Byrder paa Skoleundervisningen o. s. v. Men jeg tror dog, at man vilde komme til det rette Resultat, hvis man stillede de paagældende Kommuner, der beklage sig, Valget imellem at beholde den nuværende kommunalbeskatning tilligemed Selskaberne eller blive af med begge Dele. Jeg tvivler paa, at en eneste Kommune vilde sige, at de ønskede at komme af med nogle af de industrielle Foretagender, som findes indenfor deres Grænser; lige saa vist som de kæmpe om at drage slige Foretagender til sig, ligesaa sikkert vilde de ikke af med dem igen, selv om de skulle beholde den nuværende Bescatningsmaade. Jeg tror, det er det bedste Bevis for, at en saadan Lov var overskødig; men sikkert er det, at det ikke kan være vor Opgave at søge at stabe Tilstande, hvorved vi lægge Hindringer i Vejen for Andelsforetagender, for Sammenslutninger, for Aktieselskaber og sligt. Tværtimod, det maa være vort Dufte, ligesom det er i Kommunerne's Interesse at faa alt dette udviklet mest muligt. Det unaturlige i en Bescatningsmaade, som her er foreslaaet, fremgaar ogsaa tydeligt, hvis vi se hen til de Egne, hvor vi have større eller mindre Aktieselskaber, der bevæge sig paa Spen, alle vore Skibsrederier, som ere beregnede paa Fart i udenrigt Tjeneste. Er det ikke uretfærdigt, naar vi gaa hen og paalægge dem en særlig Skat til Kommunerne, altsaa en dobbelt Bescatning, først paa Aktieselskabet og dernæst paa Individet til Kommunen, og det til Trods for, at hele deres Virksomhed gaar udadtil og kun bringer Penge til Landet. For saa vidt som man beklager sig i Landkommunerne over, at Aktieforetager eller industrielle Anlæg bebyrde Kommunerne med Udgifter til Arbejderbefolkningen og den store Ungdom,